

всички накити, оржие и даже феса, и кундуритѣ, и чорапитѣ на мюдюрина, разбѣгаха се. Отъ тамъ хванахме по върха, за да се успокоиме на нѣкое добро мѣсто, и, като вървѣхме изъ пжтя, ударихме връхъ потерата; но щомъ ни опазиха, не смѣиха да хвърлятъ, а ний се оттеглихме налѣво въ планината и, като седѣхме до пладне, събра се потерата и до вечеръта, два часа по турски, като се бихме, убихме Софийския бюлюкъ-башия, който бѣше и на мандрата, и, като ранихме нѣколко отъ тѣхъ, разбѣгаха се. Вечеръта, следъ два часа отъ мръкване, прехвърлихме презъ върха на единъ голѣмъ баиръ и слѣзохме къмъ Етрополското окръжие на пжтеката къмъ Араба-конакъ (Коларското почивало). Отъ къмъ западъ остава Мургащъ.

22. Презъ деня вървѣхме все презъ гората и стигнахме на коловоза — Коларското почивало; тукъ има две стражарници. Отъ тука, все изъ устието, дойдохме до селото Врачешъ.

23. Извихме се налѣво и поехме Врачешката планина, една пжтека, която иде отъ Срѣдецъ и която пресича планината, отива къмъ Плѣвенеъ. Туй мѣсто на върха се зове Поглавецъ. Надоле тече рѣка, която се стича въ Искъръ. Вървѣхме все по върха. Отъ лѣво е село Буковецъ.

24. Изкачихме се на връхъ планината Ръжана. Отъ тамъ се навалихме къмъ Искъръ.

25. Слѣзохме къмъ Ръжанскитѣ колиби и, като вървѣхме изъ устието, изпрегна се пушката на Христа градечанина (Хаджи Сеидъ), удари Ивана Сапунова, казанлъчанинъ, въ дѣсната ржка и я преби презъ костъта. Тука отъ дѣсно е манастиръ Св. Богородица, а отъ лѣво — село Зеренино.

26. Преминахме Искъръ и, като се обувахме, насреща ни дойде потера отъ 30—40 черкези, но се разминахме, безъ да се удариме. Тука си изгу-